

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 16 Kwietnia v.s. 1820 roku

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
dn. 14 srednia.		27 cal. 10, 5, lin.	+ 5, 8 stopn	Zachodni.	Pochmurno
dn. 15 srednia.		27 -- 7, 0, --	+ 8, 7 --	Połud. Wsch.	Deszcz z grzm.
dn. 16 godz. 6		27 -- 52, 6, --	+ 7, 5	Południowy	Deszcz m.

WIADOMOSCI KRAJOWE

HISZPANIJA.

Podług ostatniej gazety senackiej, datowanej dnia 3 marca, przez ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu:

Dnia 3 marca. Znajdujący się w Królewcu pierwszy deputat likwidacyyny z Prussami i państwami niemieckimi, rzeczywisty radca stanu *Aweryn*, mianowany jenerał-prowiant-meystrem 1go woyska, z premianowaniem do rangi 4tej klasy.

Dnia 13 marca. Polny inspektor poczt półkownik, *Doliwa Dobrowolski*, przez wzgląd na długą służbę w tej randze i wielorakiego odznaczenia się w służbie, zaświadczonego przez zwierzchność, naylaskawiey mianowany rzeczywistym radcą stanu, pozostając przy terażniejszym obowiązku.

Dnia 17 marca. Permski gubernator cywilny radca stanu, *Kridner*, mianowany rzeczywistym radcą stanu.

Teyże datty. Archanjelski wojenny gubernator wice-admirał, *Kłokaczew*, otrzymał rozkaz być jenerał gubernatorem archanjelskim, wologodzkiem i ołonieckim.

Dnia 19 listopada 1819. Cesarz Jmć potwierdził opinią rady państwa, przyznającą *Mikolajowi*, synowi rejestratora kolegijskiego *Iwanowa*, prawo być wyniesionym do szlacheckiej dostojności, za rzeczywistą oycę służbę w woysku.

Dnia 10 grudnia 1819. Cesarz Jmć potwierdził opinią rady państwa, pozwalającą chorążemu *Adamowi Cekanowu* przyjąć imię rodowe *Cepryńskich-Cekawych*.

Rzeczywisty radca stanu *Czychaczow*, naylaskawiey udarowany brylantowanemi znakami orderu s. *Anny* pierwszej klasy.

Wędrownik angielski kawaler *Porter*, ofiarował Cesarzowi Jegomości różne zabytki starożytności, jakoto: 1) Cegłę z rozwalin Babilonu. 2) Kawałek kleju (bitume) używanego do budowy w tém mieście. 3) Trzcinę zwykłą rosnącą między cegłą a tym klejem. 4) Kawałek marmuru z rozwalin Persopolu. 5) Kawałek marmuru z grobow dawnych królów perskich, nazywanego *Nakszi-Rustam*. 6) Greckiey roboty kamey, kupione u żyda w Bagdadzie. Wszystkie te osobliwości rozkazał Cesarz Jmć złożyć w muzeum azyatyckim cesarskiej akademii nauk.

(z gaz. ryz. *Zusch.*) Jako rzecz mającą związek z nowemi wypadkami, zawierają pisma publiczne następującą mowę kardynała Burbon, który d 16 kwietnia 1814 w *Walencji* na czcile deputacyi kortezów spotykał Króla *Ferdynanda* powracającego naówczas z Francji: „Królu! Nieszczęsna łatwowierność sprowadziła cię z tronu, który osiadłeś zawczasie przez niedołężność oycę, pozbawionego zaufania w narodzie. Okolicznościom tego wypadku towarzyszyły sceny bezedne, uwłaczające twej rodzinie. Zguba twoja o mało nie pociągnęła za sobą zguby narodu, który tylko swój ratunek, winien był mężstwu i wytrwaniu. Klęski jego są niewypowiedziane, i oyczyzna nosi jeszcze żalobę, po ofiarach nayszlachetniejszych, jakie poniosła w sprawie swojej niepodległości. Naród niezgięty nieszczęściami, powstając z łona swych zwalisk, mógł być obrać sobie za naczelnika któregokolwiek z wojowników, co nawaleczniey bronił jego wolności, lub z urzędników, który najeźźniey obstawiał przy świętościach praw jego. Wdzięczność mu ten krok nakazywała, a może i potrzeba. Z tém wszystkiem więcej bacznym na głos przysięgi, niżeli własnego interessu, uwieńcza znowu twe skronie tą samą koroną, która z nich spadła, a którą potrafił uratować dla ciebie i bez ciebie. Nie zapominay nigdy, że tę koronę winien jesteś jedynie wspaniałomyślności narodu, i że całe twe życie, równie jak twoich następców nie wystarczy na zawdzięczenie mu jego ofiar. Oyczyzna innych granic dostojności twej nie zakresła nad te, które obeymuje karta konstytucyyna, przez jey reprezentantów zaprzysiężona. Dzień, w którym ją naruszysz, zerwie uroczyste ogniwo, które z tobą zawiera, i sam ulegniesz prawu, którego dziś jesteś narzędziem. Panuy xiążę, pociesza oyczyznę w nieszczęściach, jakich dla ciebie i przez ciebie doznała, użyj, powagi którą cię przyozdabia, na zagojenie jey ran bolesnych. Nie masz ofiary, na którąby się wzdrygnęła dla współdziałania z tobą w tak szlachetnym zawodzie. Niechay niebo tyle błogosławi i przedłuża dni twoje, ile je poświęcisz uszczęśliwieniu narodu!”, — Gdy potem mowca zapytał, kiedy Król zechce zaprzysiądz konstytucyę, odpowiedział N. Pan wtedy: „Nie pomyśliłem jeszcze nad tém.”

Madryt 24 marca.

Już i Pan Salmon minister przychodów, który jeden tylko z dawnego pozostał był ministeryum, złożył toż ministeryum, a na jego miejsce mianowany dnia 22go marca Pan Canga Arguellos, który jest na wygnaniu w Ceuta. Poiano gońca po niego. — Tegoż dnia Pan Purga i Puga mianowany członkiem najwyższej rady skarbowej. — Jenerał Margrabia Compoverde mianowany kapitanem-jeneralnym Grenady, a jenerał Hrabia Almedovar kapitanem-jeneralnym Walencyi — Jenerałowie Villacampa i Mina potwierdzeni na swoich stopniach. Pierwszy mianowany kapitanem-jeneralnym Katalonii, a drugi kapitanem-jeneralnym Nawarry.

Chcąc Król dać wierzytelom stanu dowód troskliwości swojej o ich dobro, wydał dnia 20go marca ustawę, przeznaczającą wszystkie dobra i dochody zniszczonej inkwizycyi ś. na umorzenie długu publicznego.

Wydano już rozkaz wywiezienia jezuitów do Genui, których ma być 4,700.

Przypominają sobie teraz w Madrycie, iż przeszłego lata spostrzeżono na pałacu inkwizycyi ś. taki napis: *Dom ten do najęcia od d. 1go stycznia r. 1820.*

Jenerał Espoz i Mina mianowany kapitanem-jeneralnym Nawarry doniósł o tém mianowaniu siebie w odczwie, w której wyraził: — „Król Ferdynand VII, przybywszy wpośród nas roku 1814, miał nas uszczęśliwić, gdy nieszczęściem, otoczony został w pierwszych zaraz chwilach ladajakimi ludźmi, źle myślącymi ministrami, pooblebcami i intrygantami, którzy zwróciwszy go z prawdziwej drogi, obłąkali na krętych ścieżkach, i w liczne błędy wprowadzili. Uczuł to zaraz naród, a i my, którzy w obronie jego walczyliśmy, nie mogliśmy utaić tego przed nami. Przedsięwzięciem był wywieść Króla z błędu. Moje pokuszenie się o opanowanie Pampeluny nie miało celu. Gdyby mi się udało było, rząd konstytucyjny byłby wcześniej zaprowadzony, i Król zostawałby w bezpieczniejszym położeniu. — Mówi dalej o wygnaniu swoim, o pośpiechu, z jakim do oyczyzny powrócił, skoro się w niej rozległ odgłos konstytucyi i stanów, o ogłoszeniu konstytucyi w St Estevan, i o zawarowaniu przez siebie wszelkiej własności; poczem tak mówi: — „Teraz przemawiam do was Nawaroczykowie jako kapitan-jeneralny, którą dostojność mam od Króla. Upominam was, abyście przestrzegali porządku, byli prawom posłuszni, i bronili tronu konstytucyjnego.“

Oto są nowe szczegóły o wypadkach zaszłych w Bercellonie: — „Po ogłoszeniu konstytucyi, pobiegł lud hurmem do gmachów inkwizycyi ś. i domagał się otworzenia drzwi. Nie chcieli tego uczynić inkwizytorowie, więc lud drzwipowysadzał. Wszystkich serca zapaliły się gniewem na widok nieszczęśliwych wychudłych, wybladłych, chwiejących się na nogach, pozbawionych oddawna światła słonecznego; w dwóch niespełna godzinach wszystko tam z gruntu przewrócono. Ulice przyległe zawalono xiegami, papierami i rękopismami znalezionymi w tym straszliwym trybunale. Między wypuszczonymi na wolność wyrzcono jenerała Ca-

stellar, i aktora Pindro trzymanego od dwóch lat w więzieniu inkwizycyjnym. Dowodcami tego ślacheznego postępu przeciw despotyzmowi inkwizycyi, byli Vomaro sławny adwokat, i Plancolet, oba mieszkańcy Barcellony mający wielką wziętość u ludu. Na rozwalinach lochów inkwizycyjnych ma być zrobiony rynek publiczny, poświęcony mężnemu Quiroga, oswobodzicielowi Hiszpanii.“

Przysięga królewska ogłoszona w Saragossie dnia 10go. Poraimo tego junta tamieczna wydała oświadczenie, iż wprzód tej odmianie stanu rzeczy wierzyć nie będzie, dopóki Król nie złoży stanem przysięgi.

Madryt 31 marca.

Dnia 24go marca wydała tymczasowa junta rządząca oświadczenie do narodu, w którym przytacza powody, dla których nie są zwołane nadzwyczajne, ale tylko zwykłe, przez konstytucyjną kadyxką przepisane stany. Przy tém oświadczeniu załączona jest ustawa królewska zwołująca stany; te na rok 1820 i 1821 zwołane będą podług art. 104 i 108 konstytucyi kadyxkiej, i rozpocząć mają swe obrady dnia 9go lipca roku bieżącego. Przy teyże ustawie są dwa przepisy względem sposobu wyborów w Hiszpanii i na przyległych wyspach, a drugi względem wyborów w krajach zamorskich.

Zjechał tu jenerał Hrabia Abisbal, a przeto fałsz, jakoby chciał się ogłosić konsulem rzeczypospolitey hiszpańskiej.

Gazeta londyńska *Kuryer* umieściła kilka listów z *Kadyxu* pod dniem 14 marca, z których przytoczymy następujące szczegóły o tamiecznych wypadkach. — „Dnia 9 b. m. panowała zupełna spokojność w *Kadyxie*. Około południa przybył jenerał *Freyre* z *Porto Santa Maria*, co sprawiło wrażenie. Wysiadłszy na ląd, zawołał dobitnym głosem: *Mieszkańcy Kadyxu, przynoszę wam konstytucyję*. Zebrany lud powitał go radosnymi okrzykami; wielu jednak uważało coś nadzwyczajnego w tym postępku, i niezupełnie mu ufało. O godzinie 4 wieczorem pokazał się *Freyre* na rynku ś. *Antoniego*, i ogłosił publiczności, iż nazajutrz d. 10 marca, o godzinie 10 z rana każe zaprzysiąc konstytucyję. Odezwał się lud: *Teraz zaraz! teraz zaraz!* ulegając na pozor *Freyre* powszechny woli, wy dobył z kieszeni konstytucyję drukowaną d. 19 marca 1812 roku, i pocałowawszy ją, zawołał: *No! to i teraz wykonamy przysięgę, a jutro ją z przyzwoitemi obrzędami powtórzymy*. Wywieszono natychmiast chorągiew z napisem: *Niech żyje konstytucja! Niech żyje Freyre, który ją przywraca*. Domagał się potem *Freyre* od ludu, aby zaniechał wszelkiej zemsty i prześladowania; na co dały się słyszeć głosy: *Serca wolne nie znają zemsty; wszystko jest zapomnianem i przebaczonem*. Otworzono więzienia i wszystkich, którzy tam za polityczne zdania siedzieli, uwolniono. Radość trwała przez noc całą. Oświecono miasto, i żadney zdrożności nie popełniono. Nazajutrz z rana gazeta kadyxka umieściła odezwę podpisaną przez jenerała *Freyre*, aby wszystkie domy przystrojono, aby wszyscy urzędnicy municypalni zebrani w wskazanym miejscu, udali się w parady na rynek ś. *Antoniego*, i byli obecni ogłoszeniu konstytucyi,

oraz, aby domy przez 3 nocy wciąż oświecano.— Druga odezwa, podobnie przez generała Freyre podpisana, zachęcała mieszkańców Kadyxu do spokojności i jedności, obiecywała im żadaną konstytucję, mianowała konstytucyjny magistrat miasta, złożony z tych samych osób, które już w roku 1814 urząd piastowały, i nakoniec oddała mieszkańcom pochwałę za dobre ich dotąd sprawowanie się. Przyniesiono już kamień konstytucyjny na rynek. Wyprawiono posłańca z zaproszeniem generała Quiroga i sztabu jego na ten obrządek. Od świtu wielka panowała radość. Wszyscy przypiąwszy kokardę narodową do kapeluszy lub czapek, śpieszyli ku bramie, dla powitania oczekiwanych z wyspy Leon wojowników. Tymczasem o godzinie 10 wojsko, które otoczyło rynek i do utrzymania porządku przykładę się miało, wystrzeliło do bezbronnego ludu przy okrzykach: *Niech żyje Ferdynand VIII! precz z konstytucją!* Niepodobna sobie wystawić przestrochu i narzekania blisko 50,000 zebranych obywateli, którzy chcieli uciekać a nie mogli, jedni na drugich padali, i sami sobie ucieczkę tamowali. Nikt nie wiedział gdzie się miał schronić. Słychać powszechnie, iż pierwszy rozdano żołnierzom gorące trunki, dla tego większego umysłów ich zapalenia. Zdało się, iż sam generał Freyre stanął na ich czele, i zachęcał do rzezi. Po rozproszeniu ludu, oficerowie noskli, i prostych żołnierzy zostawili. Kadyx wystawił na ten czas widok zdobytego szturmem miasta; zniknęła wszelka karność wojskowa. Rabowano i rozmaite popełniano bezprawia. Trwało to aż ku wieczorowi, kiedy oficerowie, wrócili do żołnierzy, i zaprowadzili ich do kwater. Znalezione 400 (a podług innego listu 419) trupów na ulicach; nierównie więcej ludzi raniono, bo do samych szpitalów sprowadzono przeszło 900. Z 8 cieśli robiących rozbirowanie do kamienia konstytucyjnego, zabito 5. Tak okropny wypadek zasmucił mieszkańców; nikt nie śmiał mówić z sąsiadami; każdy zamknął się w domu. Słychać, iż chciano swabić wojsko z wyspy Leon do Kadyxu, i tam wymordować. Generał Quiroga zaledwo nie dał się uwieść temi wspianiami przysposobieniami, lecz wypadła szczęśliwa okoliczność, która go do południa na miejscu zatrzymała.

FRANCYA.

Paryż dnia 1 kwietnia. Dnia 1 b. m. wyszło urządzenie orłowskie w 3 tytułach. Pierwszy ściągający się do gazet i pism peryodycznych, stanowi: 1) w 5 dni po ogłoszeniu niniejszego urządzenia, właściciele lub wydawcy odpowiedzialni wszystkich wychodzących teraz gazet i pism peryodycznych, powinni w Paryżu oświadczyć prefektowi policyi, a w departamentach prefektom miejscowym, iż myślą podlegać przepisom prawa z d. 31 marca 1820 i chcą użyć pozwolenia, danego im w artykule 2gim tegoż prawa; 2) nadal zaś każdy kto by chciał wydawać nową gazetę, powinien otrzymać na to pozwolenie od Króla, i podać prośbę do ministra sekretarza stanu wydziału interesów zagranicznych; 3) pozwolenie to ma być bezpłatnie zapisane do ksiąg właściwych.— Drugi tytuł mówi o Cenzurze: 4) Przy ministrze sekretarzu stanu wydziału spraw wewnętrznych, będzie kommissya cenzurna, któ-

ra ma tymczasem przeliterować wszystkie gazety i pisma peryodyczne; 5) składa się ona z 12 członków; 6) każdy artykuł gazety powinien być przed wydrukowaniem podpisany przez kommissyę; 7) kommissya nie może w tej mierze wyrokować, jeśli nie ma przynajmniej 5 członków obecnych; 8) w stolicy każdego departamentu, ustanowiona przy prefekcie kommissya cenzurna złożona z 3 członków, trudnić się będzie tymczasowo przeglądaniem gazet, które w departamencie wychodzą; 9) rada złożona z 9 urzędników, mianowanych przez Króla na przełożenie kanclerza, ministra sekretarza stanu wydziału sprawiedliwości, mieć będzie poruczony sobie dozór nad cenzurą; 10) kommissya cenzurna w Paryżu, zdawać będzie raz w tydzień, a kommissye departamentowe przynajmniej raz na miesiąc, sprawę wydziałowi dozorcemu z czynności swoich. 11) w przypadku jeśli by wypadało tymczasowo wstrzymać wydawanie jakiej gazety, rozkaz w tej mierze powinien pochodzić od wydziału dozorczego z zezwoleniem ministra sekretarza stanu sprawiedliwości.— Trzeci tytuł tycze się rysunków i rycin.

Książe Richelieu przesłał władzom departamentowym oba uchwalone niedawno prawa względem ściśnienia osobistej wolności i cenzury. Załączył oraz okólnik, w którym wystawia, jak te prawa uważać potrzeba. I tak o cenzurze mówi:— „Zamiar tego prawa jest widoczny. Po uspokojeniu namiętności, przysposobią się wszelkie środki do oparcia wolności druku na przyzwolonych ustawach, i nadania tymże ustawom należnej mocy, która jest jedyną tej wolności rękojmią. Cenzura nie ma być rozciągniętą do wszystkich płodów umysłu. Nowe prawo nie uchyla bynajmniej artykułu konstytucyi względem zapewnienia wolności druku, lecz go owszem potwierdza. Względem prawa o ściśnieniu osobistej wolności tak pisze:— „Prawo to ściągają się jedynie do tych, na których wielkie pada podejrzenie. Nie więc takiego nie obejmuje, co by dobrych obywateli mogło nabawić niespokojności. Nie zmienia przepisów powszechnego prawa kryminalnego, lecz tylko upoważnia wstrzymać podanie do publicznej wiadomości sądowych badań, których zawczesne ogłoszenie mogłoby być niebezpiecznym, jeśli się do politycznych spisków ściągają. Ustawcie więc Wpawowie wszelkie deklamacye, któreby ludowi wystawiały fałszywy obraz niewoli i tyranii.

Dnia 1 t. m. mianował Król członków kommissyi cenzorów w tutejszej stolicy, a od d. 2 b. m. wszystkie gazety tutejsze zostają pod cenzurą. Słychać, iż oprócz *Konserwatora*, *Minerva* przestanie także wychodzić.

Gazety tutejsze liberalne korzystając jeszcze z ostatnich chwil wolności druku ogłosiły zatrważające wiadomości. I tak doniosły o buncie we Włoszech i w Berlinie. Piszą, iż powstanie w Bononii rozpostarło się do Mediolanu, i że mieszkańcy obu tych miast domagają się konstytucyi od Austrii. Zapomnieli tymczasem, iż Bononija nie należy do Austrii, lecz do Papieża. W Prussach (dodają) pomimo wielkiej baczności rządu, rozeszła się wieść o wypadkach w Hiszpanii, co skłoniło wojsko krajowe do buntu. W dzienniku *Sława* (*la Renommée*) czytamy, iż mieszkańcy w Magdeburgu, dopominając się konstytucyi, strzelali do

osady, a dziennik *Arystarch* dodaje, iż lud powstawszy w *Neapolu* i *Rzymie* zrzucił jarzmo niewoli. Inne atoli gazety przytaczają dla zaspokojenia umysłów, iż mieszkańcy *Magdeburga*, *Neapolu* i *Rzymu* nie podobno nie wiedzą o tych wszystkich bohatyrskich dziełach, i że o nich dopiero z gazet paryżkich powezmą wiadomość. — Dziennik *niepodległy* (*Independent*) korzystał także z ostatniej chwili, i jak sam wyraża, przemówił jeszcze raz głosem wolności. Oświadczył, iż gdyby cenzura wymazała mu jaki ważny artykuł, zostawi tam próżne miejsce, a publiczność będzie mogła domyśleć się przyczyny. Jesli by go zaś przymuszano do ogłoszenia cudzych zdań, spodziewa się, iż czytelnicy jego poznają się na tém. — Bracia *Baudouin*, zegarze tuteyscy, ogłosili, iż od czasu ustanowienia cenzury wydawać będą tomami dzieło pod napisem: *Mały Monitor*, czyli urzędowy dodatek do wszystkich dzienników wychodzących we Francyi, i w niem umieszczać wszystkie artykuły, które cenzura gazet wymaże. Wzywają więc wszystkich dziennikarzy, aby im takie artykuły z wymienieniem nazwiska cenzora idnia, kiedy miały być umieszczone, w listach frankowanych pocztą przesyłali. Przy każdym tomie będzie dołączony wizerunek jednego z cenzorów, zrobiony sposobem litograficznym.

ANGLIA.

London, dnia 4 kwietnia. Król powrócił znowu do zdrowia; przechadza się prawie codzień po ogrodzie w *Brighton*. Okna poblizszych domów wychodzące na ogrod, są zawsze napelnione widzami. tak wielką radość sprawia, powrót N. Pana do zdrowia. Xiążę *Hessen-Homburg*, szwagier Króla Jmci, i austriacki poseł Xiążę *Esterhazy*, udali się dziś do *Brighton*.

Niedawno przywieziono do Anglii zapakowane w skrzyni koronę i klejnoty Króla *Kandyi*. Zabrano je roku 1815 jako zdobycz w pałacu zrzuconego króla, złożono potem w banku, a dnia 29 marca otworzono skrzynię. Między osobliwościami w niej zawartemi, znajduje się korona ze szczerzego złota, zupełna zbroja złota, z mnóstwem klejnotów, brasseletów, naszyyników i innych ozdób, po większej części kosztownymi kamieniami wysadzonych, sztucznej roboty i na złotych łańcuchach zawieszonych. Król darował to wszystko wojownikom, którzy zdobyli tę zabraли, a która się teraz przez publiczny targ sprzedawać będzie.

Gazety nasze zawierają imona 164 osob, które świadczyć będą w mającym się rozpocząć procesie przeciw zdraycom stanu z ulicy *Cato*. Między świadkami tymi znajdują się *Lord Castlereagh*, Hrabia *Harrowby*, *PP. Palmerston* i *Chetwynd*, kanclerz skarbu i *Pan C. Bathurst*. Dnia 15 stawić będą obwinionych przed sądem; sąd rozpocznie się dnia 17. Główniejszych punktów obwinienia przeciw nim jest cztery. Zamiarem ich miało być: 1) zrzucenie Króla, 2) wzniesienie buntu i zgładzenie Króla, 3) zgładzenie także ministrów, 4) obalenie zbroyną ręką konstytucyi i rządu. Mnieszszych obwinień jest jedenaście.

Pan Canning utracił dnia 31 marca, 19letniego pełnego nadziei syna, *Jerzego*.

Sir Th. Lawrence wybrany został prezy-

dentem królewskiej akademii malarstwa; snierstwa i budownictwa, na miejscu *Pana West*.

W okolicach *Leeds* od 30 marca do 1 kwietnia zaszło wiele rozruchow, tak dalece, że potrzeba było użyć woyska. Pierwsze podeyrzenie wzbudziła skrzynia z bronią, która do *Leeds* przyszła. Spostrzeżono wkrótce zbrojne kupy w różnych kierunkach; widziano wypuszczoną na hasło ognistą kulę; w wielu miejscach napotymano kupy uzbrojonego pikami ludu (po 60 i 200 głów), które jednak za zbliżeniem się żołnierzy szły w rozsypkę. Jednego z nich, kowala, poymano, i spodziewają się poymać jeszcze więcej. Piki mają długości 9 cali, ale są prostej roboty. — W *Glasgow* chętno uwięzić dwóch kowalów, za robienie pik, ale uciekli.

Zaburzenia w Irlandyi zbliżają się do końca. W hrabstwie *Maho* panuje zupełna spokojność.

W *Manchester* dnia 29 marca, dwaj uwolnieni w *York* reformatorem *Saxton* i *Wilde* spotykani byli z tryumfem; a tłum wyprzągił konie z pojazdu, w którym ze dwiema kobietami siedzieli i ciągnął go do miasta. *Saxton* chciał zabrać głos do zgromadzonego tysiącem ludu, ale mu tego policja zabroniła.

W *Gibraltarze* zaszły kłótnie między 64 regimentem załogi a oficerami znajdujący się tam eskadry amerykańskiej; zaczęły się od pojedynku, a zakończyły oświadczeniem gubernatora, że eskadra nie ma prawa zawijać do portu gibraltarskiego.

Z treści niedawno tu otrzymanych listow królowej angielskiej, dowiadujemy się co następuje: N. Pani uskarża się szczególnie na to; że nie otrzymała żadnego poselstwa ze strony rządu po śmierci Króla, teścia swego. Powiada, że tak minister bannowerski jako i konsul i wszyscy ajenci angielscy nie okazali dla niej uszanowania i nie przestawali tytułować ją Xiężniczką *Karoliną Brunswicką*. Wyraża też nieukontentowanie swoje dla rządu papieżkiego i powiada, że zawsze dawana była dla niej jako dla Xiężny *Walii* straż honorowa; ale od czasu tego jak jest królową angielską, odmawiają tego pod pozorem ze strony kardynała *Consalvi*, że rząd angielski nie kazał jej uznawać pod tym tytułem. Oświadcza też życzenie swoje mieć na rezydencyą *Buckingham-House* i żąda, ażeby do służby jej przyymować przed innemi sług zmarłego Xięcia *Kent* i Xięcia *Leopolda*. Rozkazuje też, że jeśli rząd zaniedbał wskazać dla niej jakiego pałacu, aby mając dla niej dom jaki w okolicy *Dover*. N. Pani zamyslała opuścić *Rzym* dnia 5 kwietnia, zabawić krótko w *Pesaro* a potem udać się niezwłocznie do Anglii. Oczekujemy więc Królowey za kilka tygodni.

WILNO.

Koncert *J. Pani Catalani*, który był ogłoszony, dla jej słabości odłożonym został. Przed swym wyjazdem do *Petersburga*, jeden tylko da koncert w następny poniedziałek, t. j. 19 kwietnia. Cena za wejście złotych 30, osobne afisze o szczegółach koncertu doniosą; biletów dostać można w magazynie *J. P. Józefa Kopscha* i w księgarni uniwersyteckiej u *J. P. Zawadzkiego*.

Kurs wileński. 13 kwiet. na assyg. rubel sr. 3 r. kop. 87; dukat hol. nowy r. 11, kop. 59, stary r. 11 k. 40; imperyal 57 r. kop. 60.

Wilno dnia 16 kwietnia v. s. 1820 roku.

O g ł o s z e n i a.

w Xiegarni Uniwersyteckiej u Józefa Zawadzkiego są do przedania następujące noty muzyczne.

Pod koniec roku przeszłego ogłoszona była prenumerata w Warszawie na dzieła muzyczne sławnej tamecznej kompozytorki Pani Szymanowskiej. Dzieła te już wyszły na widok publiczny, mając z pięknego sztychu i papieru niepospolitą typograficzną zaletę. A ponieważ wiele osób żądało dzieła tego udzielić części, przeto ogłasza się ich cena jak następuje.

Vingt Exercices et preludes pour le Pforte Rub. 2 C 50

Six Romances avec accompagnement de Pforte Rub. 1 —

Caprice sur la romance de Joconde (et l'on revient toujours) C. 70

Divertissement p. le Pforte avec accomp. de Violon C. 70

Six marches p. le Pforte R. 1 —

Serenade pour le Pforte avec accomp. de Violoncelle C. 70

Grande Walse p. le Pforte à quatre mains C. 70

Le Depart Romance (Paroles de Cervantes trad. p. Florian) C. 50

Fantaisie p. le Pianoforte R. 1 —

Six Menuets p. le Pianoforte C. 85

Romance de Mr. le Prince Alex. Galitzin C. 55

Dix-huit danses de diff. genre p. le Pforte R. 1 C. 80

Noty muzyczne, które nakładem J. Zawadzkiego wyszły świeżo z pod prasy:

Deszczyński J. Six polonaises faciles p. le Pforte à quatre mains C. 60

Deszczyński J. Grande Polonaise p. le Pforte ded. à Mlle la Cesse Th. Wollowicz C. 50

Tyszkiewicz Sav. Six Polonaises p. le Pforte C. 40

1 Od Rządu gubernialnego Litewsko-Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się życzących na dawniej naznaczone dwa terminy przez tenże Rząd, dla nabycia z publicznej licytacji wsi Spundzisk i części wsi Czepajewa z sześciu włościąńskimi zabudowaniami, i Spundziską karczmą, w tutejszej gubernii powiecie Brastaw. położonych, ocenionych do 6.000 rubli ass. należących do obywatela Justyna Dowgiałły, w celu zadosyć uczynienia Izbie Wileń. Powszechnej Opieki, za wziętych w roku 1809 i 1810 w teży Izbie przez wyżey wspomnianego Dowgiałły różnemi czasami rubli ass. 6.600 i czer. zł. 500 naznaczają się teraz po raz trzeci terminy, amianowicie: pierwszy dnia 2, drugi 5 a trzeci ostateczny 8 następującego mca julii, ażeby życzący nabyć takowe wsi, zechcą przybyć na wyżey naznaczone terminy sami lub od siebie umocowanych wysłać do tego gubernialnego Rządu. Dnia 11 apryla 1820 roku.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

1 Excerpt oświadczenia z Protokołu potocznego Ziemskiego Ptu Wileń: w dacie niżej wyrażający się zapisanego et eorundem pod pieczęcią Ziem. tegoż Ptu jest w dacie.

Roku 1820 miesiąca apryla 19 dnia Przed aktami Ziemskimi Ptu Wileń. stawając osobiście Star. Dawid Chomkowicz Zakowicz oświadczenie wpisać do protokołu podał następnie pisane oświadczenie imieniem Star. kupca Uciańskiego Dawida Chomkowicza Zakowicza w rzeczy następującej. Przed kilku laty oświadczający się zrobiwszy spółkę z Berką Hirszowiczem obyw. Uciańskim zajedno z nim wszedł w handel, dzieląc po połowie wszelki zysk i stratę, że zaś handel bez kredytu obeyść się nie może, przeto

powierzał Chomkowicz Berkowi cerografy, a Berko również dawał je Chomkowiczowi. Nie akuradne Berki obeyście się dało powód, iż Chomkowicz z nim rozdzielić się zupełnie i obliczyć się postanowiwszy, opisał się w tey rzeczy na Sąd Polubowny Zydowski, który gdy z nim ostateczny postanowił rachunek oba wspólnicy roku 1818 julii 26 dnia wedle religii swojej wykonali przysięgę, iż żaden z nich wzajemnie powierzanych cerografów nieutail i nikomu nie inwadiował, mimo dostateczne po takiej przysiędze bezpieczeństwo Chomkowicza, Berko był wspólnik jego utaiwszy Cerograf pod datą 1817 februaryi 20 z terminem opłaty tegoż roku apryla 22 z pieczętarstwem Berki Leyzerowicza Szkolnika i Szepszela Szlomowicza obyw. Uciańskich na rubli srebr. 1200 traktował przelewem onego Mowszę Binowicza obyw. Traskunskiego i W. Wincentego Piotrowskiego Sędz. Gran. Wilkom. czy z nim zrobił jakiś podstępny na krzywdę ich a na zaburzenie tylko spokojności oświadczającego się akkord, niewiadomo, lecz oświadczający się postanowiwszy pozwać o takową zdradę i o złamanie wiary przysięgą upewnioney Berkę Hirszowicza Segal zowiącego się, niżeli z nim proceder przewidzieć, tym czasem onego solennie obżala, i ażeby nikt pomienionego cerografu jako nie zgola nie znaczącego nie nabywał, przez niniejsze oświadczenie ostrzega. U tego oświadczenia podpis w protokule następny. Dawid Chomkowicz Zakowicz.

Zgodziłem Andrzej Towiański Regent Ziemski Wileński.

Takowe oświadczenie Redakcyja może w Kuryerze Litewskim umieścić poświadczam Jakób Towiański Ziem. Ptu Wileń. Pisarz.

Niżej podpisany stosownie do oświadczenia roku 1820 apryla 9 w aktach Ziemskich Wileńskich zapisanego i w niniejszey gazecie sposobem awizacyi umieszczonego lubo jest pewnym, iż nikomu zgola za cerografami dłużnym nie jest, na podobny jednak przypadek, jak toż oświadczenie obeymuie chcą się ubezpieczyć, każdego wszczegółności zmysłony jego cerograf lub zdradą ukryty mającego, uprasza, aby ony w przeciągu dwóch miesięcy do WJP. Dominika Wildziewicza b. Sędziego Gran. Wilk. lub do W. Jana Zongolłowicza b. Pisarza Ziem. Wilk. obu blisko Uciańy mieszkających obywateli zająć i przed nimi okazać raczył a od tych osob uwiadomiony o ilości i dacie nastania cerografu, z właścicielem onego rzecz mieć będzie i przed nim się tłumaczyć, niezajawienie zaś samo w przeciągu tego czasu przed którąkolwiek z wyż wyrażonych osob, uczyni oświadczającego się bezpiecznym, a dzierżąc go w ukryciu nieznaczający cerograf o zmnowność i zdradę na szkodę oświadczającego się podeyrzanym. 1820 apr. 11 dnia.

Dawid Chomko Zakowicz kupiec Uciański.

Takową awizacyą może Redakcyja w Kuryerze Litewskim umieścić poświadczam Jakób Towiański Ziem. Ptu Wileń. Pisarz.

i Szlachecka Ptu Wileń. Opieka stosownie do rezolucyi swojej ogłasza: że kilkadziesiąt majątkow w pcie Wileń, tudzież trzy domy w mieście Wilnie położone a w zarządzeniu niniejszey Opieki naydujące się, ze wszelkimi do nich przynależnościami wypuszczają się w roczną arendę, celem rychlejšzego zaspokojenia zawinionej skarbowi należności, życzący więc takowe dobra lub udzielnie folwarki, młyny, karczmy i mieszkania w domach zaarendować, raczą z pewną i dostateczną poręką przybyć do miasta Wilna na

sessyą Opieki dla ułożenia się w dniach 19, 20 i 21 idącego mca kwietnia, Tabelę zaś majątkow idących w aręde jako też inwentarze onych można w każdym czasie widzieć w kancelaryi szlacheckiej Ptu Wileń. Dat 1820 kwietnia 11 dnia Dziennik czynności podpisał prezydujący Vice-Marsz Ptu Wileń. Ignacy Baliński.

Za zgodność Sekretarz Opieki Szlach. P.W. Zygmunt Siemaszko.

1 Skutkiem dekretu oczewistego Grodu Ptu Wileń. zapadłego w dacie roku 1819 d. 16 zbra sądzona została mnie niżey podpisanemu summa na W.W. Maryannie matce, i Karolu synie Woysiadach z inekwitacyą do wszelkiego majątku ruchomego, i nieruchomego, tudzież wyszukać się mającego, gdy bowiem ciż W.W. Woysiadowie troskliwie ukryć potrafili wszelką swą własność, oświadczający się przeto skutki powyższego dekretu, spełniać będzie na schedzie przypadley dla tychże Woysiadów, z wydziału exdywizorskiego majątku W. Krzewkowskiego, w poie Wilkom. położonego Wieżyki zowiącego się, gdyby przeto jakowy frymark, utajenie, lub cokolwiek podobnego, ku szkodzie oświadczającego się z prokurowanym nie zostało, lub gdyby nikt z wyż rzezonemi W.W. Woysiadami w układy niewchodził, powyższy schedy nie nabywał, jako już do satysfakcyi mogą powyższego dekretu uległey oświadczającemu się, smiem upraszać. W przeciwnym bowiem zdarzeniu własney winie takową stratę przypisać zechcę. R 1820 d. 10 apr. Michał Kwiatkowski.

Ze takowe oświadczenie w Kur. Lit. wydrukowane być może zaświadczam Karol Romanowicz Sędzia Gr. Ptu Wileń.

1. Na mocy daney mnie plenipotencyi od J.W. Jenerała Leytnanta i kawalera Markowa, possesora starostwa Olitskiego z folwarkami, w powiecie Trockim położonego, mam honor wezwać życzących mieć to starostwo w administracyi, aby dla zawarcia ze mną umowy, raczyli jawnie się do mnie w mieście Wilnie w domu Cedlera na Ulicy Rudnickiej sytuowanego. Dat 1820 roku apryla 15 dnia.

Gwardyi sztabs kapitani i kawaler Andrejew Lichaczow.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Podług zwyczaju w tutejszym mieście praktykującego się, w terminach Sgo Jerzego i Sgo Michała wypuszczają się w aręde domy, stancye, sklepy, i temu podobne, z powodu przeto zbliżającego się terminu Sgo Jerzego, wileński Polimeyster uprzedza wszystkich tutejszych mieszkańców jako wypuszczających w aręde domy, stancye, sklepy, etc., tak też i nymujących one, że według krajowego prawa i prawideł w ustawie dobrego porządku w §§ 179 i 189 przepisanych, należy zawierać kontrakty czyli umowy na piśmie z poszczególnym wyrażeniem wszystkich warunków jakie się stanowią między umawiającemi się, i takowe umowy czyli kontrakta zjawiać do Policji, lub którekolwiek części oney. Wolno wszakże robić najem mieszkań jako też i sług nie zjawiając kontraktów, lecz w zdarzeniu sprzeczki lub niedotrzymania warunków umowy, Policja nie jest obowiązana wówczas czynić żadney satysfakcyi stronom spór mającym i skargi o tём się nie przyimują. O czém dla wiadomości powszechney umieszcza się niniejsze w gazecie Kuryera Lit. Apryla 15 dnia 1820 roku.

P. Szłykow Polimeyster Wileński Radca Stanu i Kawaler.

2 Z mocy rezolucyi Sądu Ziemskiego Ptu Wileń. przezemnie niżey podpisanego delegowanego urzędnika, za tą powtórnią awizacyą dla niezjawienia się w pierwszych terminach ambientów, będzie się wyprzedawać z publiczney

licytacyi, naywięcey dającemu, za gotowe pieniądze, dom po Bodzianowskich, częścią muryrowany a częścią drewniany z ogrodkiem fruktowym w mieście Wilnie na ulicy Wileń pod N. 706 położony, w terminach: pierwszym dnia 19, drugim 20, trzecim 21 idącego roku i mca kwietnia. Życzący ztym nabydź wzywają się na tём termina do domu tegoż na ulicy Wileńskiej pod N. 706, gdzie się takowa licytacya w dniach oznaczonych od godziny 3 do godziny 6 odbywać będzie.

Jakób Towiański Ziem. Ptu Wileń. Pisarz.

2 Majętność Limentowszczyzna i folwark Przemysłów w powiecie Wileńskim, parafii Bohustawiskiej położone, o mil 8 od Wilna, 3 od Wilkomirza, między rzekami Święta i Wilia, w pozycyi od wszelkich wypadków krytycznych zasłaniającej i od traktów usuniętej, z wsiami Piple, Niewierance, Pacuniszki, i Melcheryszki, w których dymów rolniczych 32, dusz męzkich 104, wolnych 10; mające w sobie gruntu włók 55 w jednym obrębie, w liniach prostych, granicach pełnych i bez naymniejszej szachownicy, w gruntach wyborzych, łakach i pastwiskach, z lasem na opał, z zabudowaniem w obu folwarkach dobrym, i w większej części nowo wystawionym, z browarami na dobrej wodzie eksystującemi, z jeziorami Szwenta i Szopowo dobrze zarybionemi, alternato z folwarkiem Gielwanki do dziedzictwa J.W. Grafa Kossakowskiego Generała woysk polskich należącym łowiącemi się, ex re działu przez J.W.W. Felixa i Konstancyi z Mikuliczow Horodeńskich sędziów granicznych powiatu Wileńskiego spełnionego i przyznanego, do dziedzictwa Bogustawa Horodeńskiego pisarza sądu pokoju powiatu Maryampolskiego należące, na zaspokojenie wierzyteli przez rodziców dokumentem dzielczym przekazanych, są do wyprzedania, czy to pojedynczo lub w zupełności, ktoby życzył nabyć raczy zjechać na miejsce dla obejrzenia, lub w czasie kontraktów następujących w Wilnie w kancelaryi Ziemskiej lub Grodzkiej zgłosić się zechce.

Włościanie w ogólności wszyscy bardzo w dobrym są stanie, mają uprząg i dobytek przyzwoity, odbywają panszczyznę każdy co tydzień samowtór po 3 dni, niemniej po 12 gwałtów do zbioru żyta i tyleż do jarzyny, i po 2 drogi do Wilna lub Kowna z dni swoich, intryaty rocznsy gurą 12,000 złotych znajduje się. Wilno d. 9 kwietnia 1820 roku B. Horodeński.

Ze takowe ogłoszenie może być umieszczone w gazecie Kuryera Lit. świadczę Karol Romanowicz Sędzia Grodz. Ptu Wileń.

2 Sąd Magistratu miasta Wilna skutkiem postanowienia dnia 12 idącego miesiąca nastalego, zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorów do funduszu JPana Michała i Józefaty Siwickich małżonków obywatel. wileń. bydź mogących, iż po załatwieniu przez strony żądań i sprzeczek ostateczne i całkowite dzieło exdywizyi pomienionych JPP. Siwickich na dzień 26 idącego miesiąca apryla odroczył, aby przeto jakiegokolwiek bądź rodzaju kredytorowie i pretensorowie do majątku tychże JPP. Siwickich niechybnie w dniu 26 terażniejszego apryla w sessyi poobiedney z dowodami przez sądem magistratu wileńsk. stawali i stosunki swe usprawiedliwiali, a debitorowie jeżeli jacy są tłumaczenia się czynili, inaczej że dla wszystkich kredy-

torów i pretensorów do Sądu z dowodami na terminie powyższym niejawiających się wieczna amissya zapisana zostanie, oraz że na debitorach powołanych będą sędzone do massy JPP. Siwickich należności, Magistrat miasta Wilna czyni w tém niniejszą trzykrotną w Kuryerze Lit. awizacyą. Dat 1820 apryla 13 dnia.

Mateusz Zolkowski R. M. W.
M. W. Rejent Misiewicz.

1. Nankin ostyndyyski, perkale w różnych kolorach, skrzyneczki z farbami, gotowalnie, różne posrebrzane rzeczy, argent platé et caché, biżuteria, i asjanowe i inne różne nowe towary znajdując się w handlu Józefa Kopscha.

2 Majątek wieczysty od lat 150 w ciąglem dziedzictwie będący o mil 8½ od Wilna, położony w gruntach najlepszych pszennych, łąk na wozu do 1000 murożnego siana, lasu dębowego i opałowego wlok kilkadziesiąt, dymow 27, młyn na dwa koła na stawie i rzecie przechodzącej, z zabudowaniem dwornym mieszkalnym pięknym i gospodarskim wygodnym, z bydłem, końmi, stadnemi, miedzią i naczyniami, żadnem długiem nieobciążony, z pewnością ewikcyi, rzeczony majątek jest do sprzedania, za odezwaniem się do redakcyi szukający nabywca z możliwością opłaty za aktorstwo odpowiedni mający kapitał, dostatecznie w redakcyi poinformowany zostanie.

3 Sąd Taxatorsko exdywizorski spełniając warunki dekretem remissyjnym Ziem. P. Rosień. przepisane, do dóbr Kiejan w pcie Rosień. leżących februarji 10 dnia roku teraz w terminie z obwieszczeni dla usatysfakcyonowania wszystkich wierzyteli, jak zeszłego Andrzeja tak też i żół. Tomasza braci rodzonych i ich żon Rumszewiczow zjechaawszy, inwentaryą urzędową uczynił, cały fundusz tychże Rumszewiczow w iorędzę swoją objąwszy ony w administracyą w połowie po Tomaszu Rumszewiczu dla jego żony Antoniny z Lukianskich i matki Dominiki Rumszewiczow, a dalszy JP. Jerzemu Godwoyszowi Chor. wręczył, komornikom do ostatecznej pomiaru drzystąpić zalecił, komportacyą wszelkich pism do obiektu sprawy konkursowej należnych w dniu 15 marca z persystacyą trioniedzielną do kancelaryi Ziem. aktowej Rosień. destynuował, w kolei gdyby do każdego wiadomości kogo to interesować będzie doszło, przez trzykrotną w Kur. Lit. awizacyą, daje wiedzieć, że termin oczwisty rozbioru tej sprawy konkursowej z odkładu w dniu 19 maja 1820 r. determinowany, iżby przed Sądem exdywizorskim do dóbr Kiejan zebrać się mającym, wszystkie strony z pretensjami stawali zapowiadają, w przeciwnym zaś razie na wierzyteli niedowodzących, w tym terminie swoich pretensyw amissyą zapisze a na debitorach etiam pod ich niestanność summy wskaże.

Ignacy Bucewicz Prez. Ziem Rosień. i Exd.
Dyonizy Paszkiewicz P. sarz Ziem. Rosień i Exd.
Wincenty Ostrowski Sędzia Gro. Rosień. i Exdy.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Puciacinie do dziedzictwa W. Kaziemierza Korsaka Kapitana woysk Polskich należney, skutkiem Remissy Ziemstwa Pttu Dziśniewskiego w roku 1819 nowembra 14 dnia zakroczoney, biegnącego 1820 roku marca 10

dnia ustalony; odbywszy pierwszą zjazdową wyrokowaną, dla złożenia komportacyi w kancelaryi Ziemskiej dzień 26 apryla, na odbycie zaś aktów z kim jakie wypadac będą, dzień 19 julii, a na powtórny zjazd i ukończenie tacy i exdywizyi dzień 9 augusta 1820 roku terminu przeznaczył, na jakowe terminy, aby kredytorowie i pretensorowie z swemi depominkami jawili się pod zapowiedzianą w remmissyjnym dekrete amissyą i upadek wrzeczy ostrzegając, niniejszą awizacyą dla umieszczenia trzykrotnego w Kuryerze Litewskim podaje. Dat 1820 roku marca 12 dnia.

Antoni Korsak Podsek. Z. P. Dziśniew.
i prezydujący Exdywizor. Stefan Doboszyński
Podsek. Z. P. Dziśniew. Exdywizor. Kajetan
Jesman Z. Ptu Dziśniew. Pisarz Exdyw. Fr. Xr
Lenkiewicz Z. P. Dziśniew. Reg.

3 Obeymując zpod dożywocia matki mojej, majątność Ludwinow, wzywam wszystkich kredytorów s. p. oycy mojego Ludwika Benislawskiego marszałka Pttu Lucynskiego iżby się raczyli zjechać do wyż rzeczoney majątności, Gubernii Białorusko Witebskiej, w powiecie Lucyńskim położoney roku niniejszego 1820 mca maja 31 dnia, dla ogólnego rozrachunku i rozliczenia się.

Stanisław Benislawski.

Takowe wezwanie że drukować można w gazecie zaświadcza Karol Romanowicz Sędzia Gr. Pttu Wileń.

3. Antoni Dall'Occa, pierwszy kontrabasi-
sta Dworu Jego Imperatorskiej Mości, na żądanie powszechne, będzie miał zaszczyt dać 21 kwietnia we Środę, ostatni wielki koncert na Kontrabasie, w sali domu WW. Müllerów. Afisze w dniu tegoż koncertu o szczegółach onego zawiadomią. Cena biletu złotych dziesięć, aż do dnia koncertu dostać można Biletów w magazynie JP. Józefa Kopscha, i JP. Tekli Fiorentyniowej.

3. Magistratura Powszechney Opieki Litewsko-Wileń. mając w swoim zawiadywaniu kamienicę o dwóch piątrach na Subocz ulicy w Wilnie pod N. 32 leżącą, dotąd po JW. Hrabu Mohlu za dług skarbowy utrzymywaną, uwiadamia tutejszą publiczność przez niniejszą odezwę, ażeby żądający wziąć rzeczony kamienicę ze wszelkiemi do niej przynależnościami w arendę raczyli się jawnie na targi do kancelaryi teyże magistratury w pałacu JW. Cywilnego Gubernatora będącej, w dniach 12, 14 i 16 kwietnia idącego roku odbywać się mające, gdzie po zakończoney umowie zostanie wydany urzędowy kontrakt. Dat roku 1820 miesiąca kwietnia 9 dnia.

Sekretarz Tytularny sowietnik Pietraszewski.

3 Dom murowany w mieście Wilnie znajdujący się, do Desztrungow koniuszych należący, będzie się wypuszczać przez publiczną licytacyą na wzięcie w arendowną roczną dzierżawę; a zatem życzący go wziąć, zechcą przybyć dla licytacyi do policyi miasta guber. Wilna na terminy: pierwszy dnia 14, drugi 15 a trzeci 16 trzeciego mca apryla, Dnia 9 apryla 1820 roku.

Jan Terpilowski Inspektor.
Tytularny Sowie. Hutowicz.

3. Z kamienicy W. Łowczyney Czarnowskiej będącej naprzeciw młynu Królewskiego zbiegło w dniu 1 februarji r. b. od mieszka-
jących w teyże kamienicy Regentów Kalickich dwóch poddanych służących, dopelnivszy kradzie-

ży w gotowych pieniądzech, i w różnych rzeczach na kilkaset rubli sr.; pierwszy z nich Jan Szlabowicz, urody średniej, włosów swiatlych, krótko strzyżonych, mający lat więcej 20, drugi Felix Stankiewicz urody niskiej, pękaty, włosów ciemnych takż nisko strzyżonych lat 15, Obydwa w surdutach i maytkach sukna kosmatego czarnego, i w płaszczach starych sukna prostego, pierwszy w ciemno zielonym, drugi w szaraczkowym. Udzielnie przed dniem 1 februaryi tygodniem uciekła siostra wyż wyrażonego Felixa Stankiewicza, Karolina Stankiewiczówna, włosów ciemnych, nisko strzyżonych, twarzy ponurey, urody średniej, lat około 20, w surduciku sukna kosmatego czarnego: wszyscy troje poddani z majątku Nowego dworu w powiecie Bratławskim położonego. O przytrzymanie takowych zbiegów, lub o uwiadomienie gdzieby się oni okazali niżej podpisany uprasza nayspokorniey.

Regent Franciszek Kalicki.

Za Rozkazem Jego IMPERATORSKIEY MOSCI.

3. Wyjątek dzieła rozbirowego z Protokółu potocznego na fortunie JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza z wierzycielami jego Guberniów: Kijowskiej, Wołyńskiej i Mińskiej na gruncie dóbr miasteczka Młynowa w Gubernii Wołyńskiej a ptcie Dubieńskim skutkowanego.

Roku 1820 miesiąca marca 24 dnia Plenipotent masy JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza generała woysk pol. we wniesieniu swoim pod liczbą sto siedmdziesiątą do sądu niniejszego rozbiór na fortunie tegoż JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza przeznaczony ułatwiającego donosząc; iż się już wszyscy zalikwidowali wierzyciele guberniów Mińskiej, i Kijowskiej; a w Wołyńskiej znacznieysza daleko liczba: pozostali mianowicie JOO. JWW. i Ur. Julia Bezobrazowa, Kajetan Borowski czyli w jego prawie Senator Imperyi i kawaler Adam Hrabia Rzewuski, Bieniewska, Tomaszowa Biskupska, Dymitr Xiąże Czetwertynski, i Ignacy Dworzański sukcesorowie Dzierżbickiego, sukcesorowie Wojciecha Dobielewskiego, Felix Dobrowolski, Józefa Giedzieńska, Piotr Gliniecki, Felicjanna Jurgocka, Józef Jaworowski, Karol Jasiński, Antoni Komarnicki, Franciszek Kozłowski tradytor i skarbowy administrator Swinieich; Raymund Korsak, Piotr Karwowski sukcesorowie n. JW. Magdaleny Leduchowskiej, sukcesorowie n. Ignacego Lisowskiego, Landaur aptekarz, czyli Toruniowa; Xiądz Łazarewicz, sukcesorowie n. W. Michała Malińskiego, Franciszek Nani, Graff Ostrorog, Piotrowski Skarbnik posiadacz Murawicy, Serafin Plotnicki, Michał Podoski czyli w prawie jego Subański, Adolf Rakowski, Józef Rynczewski, Szoduar, Wawrzyniec Guszowski czyli Zwolski, Karol Hungier, Ignacy Zalewski czyli prawo nabywca jego Jabczarski, sukcesorowie lub pretensorowie n. Antoniego Mitraszewskiego, Franciszek Zwolski kredytor i debitor masy z obowiązków administracyi skarbowey klucza Murawickiego za czas konfiskaty; Witkowski doktor medycyny, Ignacy Zozuliński, Jan Zawadzki, sukcesorowie Michała Hrabi Krasickiego, sukcesorowie Xiędza Wyrzykowskiego Proboszcza Koblńskiego, JW. Rozalia z Xiążąt Lubomirskich Hrabina Wacławowa Rzewuska przez wydany od siebie do tey masy pozew kalkulacyi z Opieki wuja Hrabiego Chodkiewicza dopominająca się, i z tego dopominku pretensye zaraszczająca i inni wynaleś się mający wierzyciele. Przedstawiał iż odbywszy już tyle załatwień, niepożytecznie byłoby czas tracić i dozwalać przyrastać procentów w oczekiwaniu na niepewne przybycie tak małej już liczby wspomnianych

wierzycieli; że pomimo wniesienia do akt wielolicznych sądowych obwieszczeń, tyle razy już tey masy wierzyciele i pretensorowie przez gazetę Kur. Lit. o terminach i przeniesieniach z miejsca na miejsce jtryzdykcyów zawiadomiani byli, niewiadomością więc terminów i miejsca sążenia się, rozbirowego zjazdu w czasie następnym wymawiać się nie będą mogli.— Ze nim się nie zamknęli likwidacya, do stanowienia masy przystępować porządek prawny nie dozwala, a dzieło to na oczekiwane przybycie zatrzymywać, jest to spełniać krzywdę masie narastającemi procenty, i przedłużać satysfakcyą tym wszystkim wierzycielom, którzy się już raczyli zalikwidować, dla czego powodem zwykłą delikatności debitora okazując powolność, i o niewielkiey już liczbie ociągających się wierzycieli i pretensorów zawiadamiając, zamierzenia ostatniego już terminu likwidacyi tu w Młynowie do dnia dziesiątego maja idącego roku dla wszystkich w Guberniach Mińskiej, Kijowskiej i Wołyńskiej pozostałych wierzycieli, a na tym dniu zamknięcia oney i deklarowania upadku prawa sądowi niniejszemu przez odbycie komportacyi i wprowadzenie dzieła nie objawionych, następnie zaś do konstytucyi masy długów i majątku debitorskiego zabrania się, a rezolucyi na ten przedmiot zapasé mającey do Kuryera Lit. dla wiadomości publiczney podać dozwolenia prosił. Sąd iakoweż żądanie Plenipotenta masy rozpatrzywszy zdecydował: ponieważ już mała nader liczba wierzycieli i pretensorów debitora JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza generała woysk pol. w przychodzeniu ze swojemi prawami pozostała byż się okazuje, a i na tych oczekiwanie w niepewnym przybyciu przez narastające i każdodziennie przybywające procenta namięśchy mogło masie niniejszey i jej wierzycielom w długach swoich zalikwidowanym znaczne uszkodzenia; dla tego przez niniejszą rezolucyą obwieścić, i ostrzedz nielikwidujących się jeszcze wierzycieli; aby swoje prawa dla zaliczenia się na masie JW. debitora w tym sądzie do dnia 10 maja idącego roku na gruncie dóbr miasteczka Młynowa w Gubernii Wołyńskiej ptcie Dubieńskim dzieło niniejsze ułatwiającego złożyć starali się, aby zaś w późniejszym czasie (kiedy już zamknięte przybycie do likwidacyi długów nastąpi) niewiadomością o niniejszey rezolucyi ciż wierzyciele wymawiać się nie mogli, Plenipotenta masy, iżby oną z protokołu niniejszego wypisawszy, do Redakcyi Kur. Lit. podał, obowiązać. Czytano roku 1820 dnia 24 marca.

Sędzia Ptu Rudomyślskiego Jan Zaleski bywszy Dubien. Ptu Podse. Jan Józef Dobrzański. Wolno drukować roku 1820 dnia 24 marca poświadczam.

Sędzia Ptu Rudomyślskiego Jan Zaleski. byw. Dube. Ptu Podse. Jan Józef Dobrzański

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Remissą Sądu Główn. Witepskiej Gubernii drugiego Departamentu na rozdział funduszu JW. Ignacego Jana Molla chorążego Ptu Duneburg. przeznaczony w terminie z obwieszczenia wypadającym roku idącego mca februaryi 24 dnia do majątności głównej Syłowiszek w ptcie Duneburg. położonej wkomplecie zjechawszy się, gdy za tem zjazdem powodem zaszłej śmierci komornika pomiara czyniącego, oczewiscie rozsądzić niebył w możności, ostrzega wszystkich kredytorów i debitorów mających jakiekolwiek stosunki do JW. Ignacego Jana Molla, iż niechybnie w dniu 15 junii idącego roku do majątności Syłowiszek ziedzie i po ułatwionych produktach i replikach całą sprawę do namowy wezmie a na niestawiających się wiążącą amissyą zapisze. Dat 1820 mca febr 24 dnia. Symon Pakosz Sęd. Ziem. Połocki Prez. Exd. Piotr Kielpsz Sędzia Gr. Wilkom. Exdywizor. Jan Kanty Boulał Pisarz Ptu Duneburskiego Exdyw.